

straf for den, der uden selv at have medvirket til gerningen, skaffer sig eller uberettiget udnytter oplysninger, det er fremkommet ved brud på den i § 152 foreskrevne tavshedspligt, herunder den foreslåede ny bestemmelse i § 152, stk. 4.

Det er for at kunne straffe efter „hæleribestemmelsen“ tilstrækkeligt, at det objektive gerningsindhold i den bestemmelse, der ligger til grund for hæleriet, er realiseret. Om den oprindelige gerningsmand også subjektivt kan drages til ansvar, er uden betydning. Derimod kræves naturligvis sædvanlig subjektiv dækning hos hæleren, d. v. s. forsæt.

Til nr. 3.

Ved lov nr. 248 af 9. juni 1967 om ændringer i borgerlig straffelov (Forældelse, pornografi, homoseksuel prostitution m.v.) blev strafferammen for voldtægt, der hidtil havde været fængsel fra 1 år til 16 år, ændret til fængsel indtil 10 år. Ved en forglemmelse blev bestemmelsen i § 222, stk. 2, hvorefter straffen for den, der har samleje med et barn under 12 år, eller som har skaffet sig samleje med et barn under 15 år ved tvang, der dog ikke falder ind under § 216, eller ved fremsættelse af trusler, kan stige til fængsel indtil 12 år, ikke dengang afpasset efter ændringen i § 216. Da strafferammen i § 222, stk. 2, i hvert fald ikke bør være højere end strafferammen i § 216, foreslås den nedsat til fængsel indtil 10 år.

Til nr. 4.

Ændringen er af redaktionel karakter og en følge af, at § 230 blev ophævet ved lov nr. 248 af 9. juni 1967 om ændringer i borgerlig straffelov.

Til nr. 5 (§ 263, § 264 og § 264 a).

De foreslåede bestemmelser er med enkelte ændringer i overensstemmelse med indstillingen i straffelovrådets betænkning om privatlivets fred. Der henvises til betænkningen s. 57 (lovudkast) og s. 57-61 (bemærkninger).

Den almindelige strafferamme for overtrædelse af straffelovens gældende bestemmelser vedrørende fredskrænkelser er bøde eller hæfte. Straffelovrådet har foreslået denne strafferamme skærpet, således at den kommer til at rumme fængsel indtil 6 måneder. Samtidig foreslås et almindeligt strafmaksimum på fængsel indtil 4 år for de groveste tilfælde på området. En fængselsstraf af denne størrelse kan efter de gældende regler kun idømmes under særlige omstændigheder, jfr. den gældende bestemmelse i § 264 a. Justitsministeriet kan tiltræde de foreslåede skærper. Under hensyn til den foreslåede generelle forhøjelse af strafmaksimum til fængsel i indtil 6 måneder må det anses for unødvendigt at bevare

den gældende strafforhøjelsesregel i § 264, stk. 3, hvorefter straffen kan stige fra bøde eller hæfte til fængsel i indtil 1 år under de i bestemmelsen angivne særlig graverende omstændigheder (fleres indtrængen i privat hjem under udøvelse af vold eller trusler o. lign.). Tilfælde som de nævnte vil i øvrigt ofte være forbundet med handlinger, der er selvstændigt kriminaliseret.

Ved at indføre fængselsstraf i rammen gøres sagerne til statsadvokatsager, jfr. retsplejelovens § 721. Der gives herved mulighed for under efterforskning at foretage ransagning, jfr. retsplejelovens kap. 69, ligesom det har betydning med hensyn til mulighederne for at foretage beslaglæggelse, anholdelse og fængsling efter retsplejelovens kap. 68, 71 og 72. At sagerne bliver statsadvokatsager betyder endvidere, at domsmænd som hovedregel skal medvirke ved pådømmelsen.

Politiet og anklagemyndigheden har givet udtryk for visse betænkeligheder ved, at sagerne gøres til statsadvokatsager. Man har således henvist til, at en del af de sager, der bliver tale om, vil være af en sådan indviklet teknisk beskaffenhed, at de vil være mindre egnede til behandling under domsmænds medvirken. Dette skulle navnlig gælde sager vedrørende industrispionage. Man har endvidere fremhævet, at de foreslåede påtaleregler, hvorefter sagerne undergives betinget offentlig påtale, jfr. nedenfor under nr. 7, må forventes at medføre et øget sagsantal. Hvis man samtidig opgiver politisagsproceduren med dens smidige og hurtige procesform, må man befrygte, at sagernes behandling vil strække sig over relativt lang tid.

Justitsministeriet deler ikke disse betænkeligheder. Selv om der muligt vil forekomme sager, navnlig sager om industrispionage, af indviklet teknisk beskaffenhed, vil det store flertal af de sager, der kan forventes, være egnede til behandling under medvirken af domsmænd. Dette gælder efter justitsministeriets opfattelse ikke mindst de sager, hvor der skal ske en afvejning af den enkelte borgers fred og på den anden side hensynet til ytringsfriheden, typisk hensynet til en rimelig orientering af offentligheden gennem pressen.

Justitsministeriet forventer endvidere, at den forøgelse af sagerens antal, som en gennemførelse af lovforslaget kan medføre, ikke vil blive så stor, at sagernes retslige behandling vil blive væsentlig sinnet som følge heraf.

Til § 263.

Efter straffelovrådets udkast til nr. 3 i § 263 var straffebestemmelsen indskrænket til kun at omfatte samtaler og forhandlinger mellem andre. Bestem-